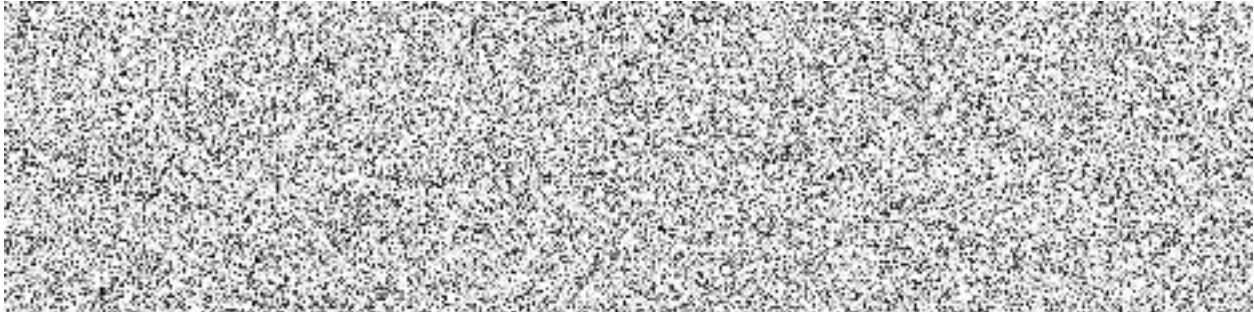

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

SDĚLENÍ
ve věci žádosti o poskytnutí informace

Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, subjekt povinný ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“), poskytovat informace, vztahující se k jeho působnosti („povinný subjekt“), obdržel dne [redacted] prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jak ji podal [redacted] („žadatel“). Žádost byla zaevidována pod [redacted]

V žádosti se jmenovaný domáhá zaslání informací, týkajících se počtů vydávaných ochranných pomůcek proti šíření epidemie koronaviru vězněným osobám a žádost (ve druhé části, bod 8., 9. a bod 10.) obsahuje také dotazy k postupu pověřených orgánů Vězeňské služby České republiky.

Povinný subjekt žádost posoudil z hlediska ústavního práva na svobodný přístup k informacím podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod a rovněž právní úpravy v zákoně o svobodném přístupu k informacím i dospěl k závěru, že z hlediska nároků na řízení je nezbytné lhůtu ke zpracování údajů požadovaných v žádosti prodloužit, jelikož jest dána potřeba konzultace s odbornými útvary povinného subjektu, co mají vážný zájem na předmětu žádosti. Věcným důvodem pro prodloužení lhůty bylo také vyjádření žadatele, že sdělí novou adresu k doručování.

Lhůta tím, ve smyslu ustanovení § 14 odst. 7 zákona o svobodném přístupu k informacím, byla prodloužena o 10 kalendářních dnů. Tato skutečnost byla žadateli oznámena pod [redacted]

I.

Povinný subjekt po provedeném řízení a správním uvážení neshledal důvody pro nevyhovění žádosti žadatele.

K tomu povinný subjekt ponejprve uvádí, že právo na informace náleží podle Listiny základních práv a svobod („Listina“), která je součástí ústavního pořádku České republiky, mezi základní práva. Podle čl. 17 odst. 1 až čl. 5 Listiny, svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem.

Podle čl. 17 odst. 4 Listiny platí, že „svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, půjde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, pro bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.“. Z čl. 17 odst. 5 Listiny vyplývá, že „státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“.

V souladu s čl. 17 odst. 4 Listiny nelze mít právo na přístup k informacím za bezbřehé; možno je zákonem omezit. Limitace práva na informace stanovena rovněž podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech: „Každý má právo na svobodu projevu, kdy zmíněné právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky. Užívání těchto práv s sebou ale nese povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením“. Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod v čl. 10 určuje, že „každý má právo na svobodu projevu. Nicméně, jeho výkon může podléhat určitým omezením, které stanoví zákon a jsou nezbytné v zájmu národní bezpečnosti, v zájmu veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví, morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo k zachování autority a nestrannosti soudní moci“.

II.

Žádost o informace byla posouzena podle jejího obsahu, konformně s právní úpravou provedenou zákonodárcem v ustanovení § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (cit.): „Podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.“.

Povinný subjekt v té souvislosti dospěl ke zjištění, že v žádosti je průkazně vyjádřeno, jakému povinnému subjektu je určena a čeho se žadatel domáhá.

Je povinností žadatele v případě podání žádosti dostát požadavkům konkrétnosti, srozumitelnosti, dostát požadavku na formulaci žádosti tak, aby povinný subjekt si byl jist, jaká informace je vymáhána. Uvedené zdůrazňuje také uznávaná judikatura a možno na tomto místě například připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. července 2016 (čj. 9 As 124/2016 – 42), cit.: „Formulace žádosti o informace je věcí žadatele. Netrpí-li žádost o informace nedostatky, které by bránily jejímu posouzení, není úkolem povinného subjektu, aby se snažil žádost nějakým způsobem domýšlet či přetvářet. Případné nedostatky žádosti, které však nebrání jejímu posouzení, jdou na vrub samotného žadatele.“.

III.

K jednotlivým bodům žádosti povinný subjekt sděluje:

Bod 1.

K věci počtu jednorázových ochranných roušek poskytnutých, vydaných vězněným osobám, a to v období od 1. března 2020 do 1. března 2021, povinný subjekt uvádí, že vězněným osobám se ochranné prostředky vydávaly a vydávají v souladu s platnými nařízeními vlády. Vězeňská služba České republiky nevede ve výdejích rozdíl mezi výdeji vězněným osobám a zaměstnanci. Přehled výdejů pro vězněné osoby není evidován.

Vhodno k výše vyjádřenému připojit i odkaz na příslušnou judikaturu. Např. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. října 2011 (čj. 6 As 33/2011 – 83) konstatoval, že „žadatel o informaci již v okamžiku, kdy informaci žádá, musí žádat takovou informaci, která splňuje definiční znaky informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou tedy již existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu. Pokud by Nejvyšší správní soud připustil výklad stěžovatele, že povinný subjekt je zavázán na žádost reagovat podáním informací, které vzniknou až po doručení žádosti, pak by nastala situace, kdy by žadatel o informaci požadoval ve své žádosti poskytnutí budoucích informací, které v době, kdy povinnému subjektu doručil žádost, neexistovaly. Takovýto výklad by byl v rozporu s 2 odst. 4 a ustanovením § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.“.

Bod 2.

K dotazu žadatele, kolik bylo ochranných pomůcek vězněné osobě vydáno na den, povinný subjekt také zde konstatuje, že vězněným osobám jsou vydávány jednorázové ochranné roušky v souladu s platným nařízením vlády a to dle potřeby (pracovní zařazení, druh ubytování, eskorty apod.).

V obecné rovině pak možno v té souvislosti konstatovat, že v rámci Vězeňské služby České republiky je zabezpečen dostatečný přísun prostředků osobní ochrany do organizačních jednotek (vazební věznice, věznice, ústavy pro výkon zabezpečovací detence, Akademie Vězeňské služby České republiky, generální ředitelství Vězeňské služby České republiky). Organizačním jednotkám byly a jsou stále distribuovány prostředky s virucidním účinkem, látkové roušky a roušky z nanomateriálu. Zajišťovány jsou rovněž ochranné rukavice, respirátory, obleky, brýle, štíty a další pomůcky. Taktéž je zabezpečen dle požadavků jednotlivých organizačních jednotek dostatek finančních prostředků na případný nákup dalších centrálně nenakupovaných ochranných a dezinfekčních prostředků.

Bod 3.

Vězeňská služba České republiky nenakupuje centrálně jednorázové ochranné roušky. Ceny jsou tedy individuální podle období (konkrétního data) a možností na trhu. Vězeňská služba České republiky také roušky dostávala (byly jí přidělovány) na základě centrálních distribucí státních orgánů jako Ministerstva zdravotnictví České republiky nebo Ministerstva vnitra České republiky.

Bod 4.

Látkové roušky s logem Vězeňské služby České republiky nebyly tímto bezpečnostním sborem oficiálně nakoupeny. Lze usuzovat, že se jednalo o individuální záležitost za účelem zviditelnění služby.

Bod 5.

Na tomto místě se patří zvýraznit, že ochranu zdraví příslušníků a zaměstnanců Vězeňské služby České republiky není možné oddělit od opatření na ochranu zdraví vězněných osob; je zapotřebí veškerá ochranná opatření vzájemně koordinovat. Racionálně plnit stanovené zásady a absurdní nebo jinak nefunkční pokyny je potřeba adekvátně přizpůsobit vždy konkrétní situaci.

Bod 6.

K vyjádřenému povinný subjekt dodává, že základní obsah problematiky postupu při povolování, příjmu, evidenci, kontrole a výdeji balíčku odsouzeným

citovat čl. 7:

- (1) *Odsouzený má právo jedenkrát za 6 měsíců přijmout balíček s potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg. Právo na přijetí balíčku vzniká a lhůta podle věty první počíná dnem nástupu do výkonu trestu nebo dnem převedení z výkonu vazby.*
- (2) *Balíčky podléhají kontrole zaměstnanců Vězeňské služby. Odsouzenému se nepředají věci, které odporují účelu výkonu trestu nebo které není dovoleno mít u sebe, zejména věci, kterými by mohl ohrozit život a zdraví vlastní nebo jiných osob. Věci, které nemohou být předány odsouzenému a se kterými není třeba naložit podle právních předpisů jiným způsobem, se odešlou na náklady odsouzeného zpět odesílateli, kromě potravin s krátkodobou trvanlivostí nebo prošlou lhůtou spotřeby, které se zlikvidují.*
- (3) *Zakládá-li obsah balíčku nebo jeho nepředaná část důvodné podezření ze spáchání přestupku anebo trestného činu odesílatelem balíčku, balíček nebo jeho nepředaná část se spolu s oznámením předá orgánu Policie České republiky nebo jinému příslušnému orgánu, a jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, příslušnému orgánu činnému v trestním řízení.*
- (4) *Na balíčky obsahující prádlo, oděv a potřeby k realizaci programu zacházení, pro vzdělávání nebo zájmovou činnost a na balíčky obsahující věci pro potřeby dítěte (včetně léčivých přípravků dítěte), které má ve výkonu trestu jeho matka u sebe se nevztahují omezení uvedená v odstavci 1.*
- (5) *Balíček nesmí obsahovat cennosti, peníze, zbraně a střelivo, mobilní telekomunikační techniku, telekomunikační a radiokomunikační techniku, záznamovou a výpočetní techniku a jejich součásti, návykové látky včetně rostlin nebo chemikálií k jejich přípravě, jedy, výbušné nebo pyrotechnické látky, výbušné předměty, nástražné výbušné systémy, léčiva, alkoholické nápoje, výrobky obsahující líh a jiné těkavé látky, výrobky ve skleněném obalu, potraviny podléhající rychlé zkáze, potraviny obsahující semena máku setého, potraviny jinak určené pro sportovce a osoby při zvýšeném tělesném výkonu, výrobky v tlakových nádobách (spreje), tiskoviny nebo materiály propagující národnostní, etnickou, rasovou, náboženskou či sociální nesnášenlivost, hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka, násilí a hrubost, tiskoviny nebo materiály obsahující popis výroby a použití jedů, výbušnin, zbraní a střeliva, jakož i tiskoviny nebo materiály obsahující popis výroby návykových látek.*
- (6) *Balíček, na jehož přijetí nemá odsouzený právo, nebo jehož přijetí odsouzený odmítl, odešle věznice na náklady odsouzeného odesílateli.*
- (7) *Nemá-li odsouzený finanční prostředky na odeslání nepředaných věcí nebo balíčku odesílateli, odešlou se na náklady věznice a vynaložené náklady se předepíše odsouzenému k úhradě jako náklady spojené s výkonem trestu.*

Pokud se jedná o přijetí dalšího balíčku, mezi aktuálně platná a užívaná opatření není zahrnuto, to značí, že přijetí balíčku je tak nadále možné realizovat jen v souladu s ustanovením § 24 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Další veřejně dostupné údaje jsou přístupné v periodiku České vězeňství č. 2/2020 v článku „Pandemie Covid-19 ve vězeňství - Druhá vlna“ na webu Vězeňské služby České republiky (viz <<https://www.vscr.cz/informacni-servis/ke-stazeni/ceske-vezenstvi/>>).

Bod 7.

Na úvod odpovědi povinný subjekt odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. srpna 2013 (čj. 1 As 47/2013 – 52): „*Pokud by se měl každý dotázaný správní orgán nad rámec formulace žádosti o informace zaobírat tím, co vlastně žadatel chce vědět, mohlo by lehce dojít k naprosto zbytečnému zavalení povinných orgánů prací nadbytečnou*“.

Vhodno v té souvislosti poukázat na skutečnost, že Vězeňská služba České republiky podléhá působnosti orgánů ochrany veřejného zdraví, kterými jsou místně příslušné hygienické stanice, kterým přísluší taktéž rozhodovat o karanténních a obdobných opatřeních, která následně musí být v konkrétní věznici realizována. Vzhledem k tomu, že rozsah a charakter jednotlivých opatření je velice variabilní, nelze bez bližší specifikace sdělit, jakým způsobem jsou naplňována.

Bod 8.

K otázce, že pokud chce odsouzený na oddělení prevence a stížností vypovídat o možné korupci, lze ze strany tohoto orgánu toto odmítnout zaprotokolovat, se konstatuje:

Vězněná osoba se může na oddělení prevence a stížností obrátit sepsáním písemného podnětu, nebo požádat o provedení pohovoru s příslušníkem oddělení prevence a stížností. Na základě obsahu poskytnutých informací zvolí pověřený orgán postup v prováděném šetření a taktéž vyhodnotí nutnost „protokolace“ dílčích informací. O výsledku šetření je vězněná osoba následně vyrozuměna.

Bod 9.

Šetření stížností vězněných osob je plně v kompetenci ředitele věznice a postup prováděného šetření je volen tak, aby o šetření stížnosti byl informován vždy co nejmenší okruh zaměstnanců. Nelze však vždy zajistit, aby osoby, proti kterým stížnost směřuje, se o šetření stížnosti nedověděly, neboť řádné prošetření stížnosti zpravidla vyžaduje jejich stanoviska.

Bod 10.

K dotazu ve znění: „*Pokud je opakovaně OPaS i vedení věznice informováno o nadstandardním spojení odsouzeného s vychovatelem (podezření na korupci) lze oba, jak vychovatele, tak i odsouzeného ponechat do vyšetření společně na jednom oddělení, aby byli spolu v kontaktu, ale i s odsouzenými, jež toto oznámili a jsou tak šikanováni?*“, povinný subjekt uvádí, že prověřování trestné činnosti zaměstnanců Vězeňské služby České republiky je plně v kompetenci Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Obecně lze poté konstatovat, že v případech, kdy je v průběhu šetření nutné eliminovat kontakt konkrétních osob, jsou standardně realizována opatření, jako přemístění vězněné osoby na jiný oddíl, popř. do jiné věznice nebo přeřazení zaměstnance na jiný oddíl, aby neměl přímý vliv na konkrétní osobu. Opatření se však realizují jenom v tom případě, pokud to povaha a závažnost oznámení vyžaduje.

